

Capacitats al servei dels altres

Ens conformem de viure en un món on impera “la llei del més fort”? on per tenir èxit ens cal esclafar trepitjar els altres o sotmetre'ls? On mirem l'altre amb desconfiança i, per por de perdre el que tenim, aixequem barreres físiques o invisibles? Ens resignem a anar passant els dies sense esperança, sense trobar sentit al que vivim? I encara més: això, és realment viure plenament?

En un món complex i incert, tenim l'oportunitat de ser portadors d'una nova manera de concebre la vida. Però, per fer-ho, primer cal fer-ne experiència. Com?

Hem nascut, sense haver-ho demanat, amb unes capacitats que ens han estat donades: hi ha qui té facilitat per comunicar-se, qui té una sensibilitat artística i creativa, tots disposem una determinada intel·ligència, i pot ser que la vida ens hagi donat oportunitats úniques per desenvolupar-nos. La pregunta és: què en fem, de tot això? Tenim dues opcions: fer ús d'aquestes capacitats només per al benefici propi, gaudint del que ens aporten, o bé posar-les al servei dels altres i compartir-les.

Potser la segona opció no ens reportarà un guany econòmic immediat —que avui sembla ser el principal motor del món—, però sens dubte ens permetrà contribuir a construir una realitat diferent: un món on la competència no sigui una finalitat en si mateixa, sinó un mitjà per millorar i créixer junts.

No és tracta d'una realitat imposada, sinó d'un procés que comença en les relacions quotidianes i en les decisions que cadascú pren quan decideix actuar. Les persones que viuen així mostren, amb fets, que el canvi és possible. Allà on actuen, fan visible un nou paradigma i fan evident que aquest canvi és a prop.

Amb humilitat compartim allò que som i allò que tenim; acompanyem i oferim afecte a qui necessita el nostre escalf i proximitat, alleujant sofriments quan cal; visquem plegats els valors que són motor de canvi per una societat basada en la justícia, el respecte, la pau i la dignitat de totes les persones; una societat on es promou el perdó i la reconciliació i es busca el bé de tothom.

Junts tindrem més força i major credibilitat, sobretot si perseverem en les nostres eleccions. Que el nostre actuar no busqui reconeixement ni es basi en el càlcul o l'interès. La transformació és lenta, a vegades imperceptible però si som constants, el canvi es produeix, creix i es consolida. El futur comença a fer-se present.